

Bačka Topola

Politikai és közgazdasági lap.

*Országos Magyar Gazdasági Egyesület
Budapest
II. ker. Városliget u. 11.*

III. évtolyam.

Bačka Topola, 1926. június 20.

25. szám.

ELŐFIZETESI ÁR:

egész évre 78 din., félévre 39 din.,
negyedévre 19 és fél dinár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Templom tér 606.

EGYES SZÁM ÁRA:
1 és fél dinár.

Iskolaév végén.

Ünnepi ruhában, ragyogó arccal igyekezett a gyermek-sereg az iskolába, hogy beszámoljanak a vendégek előtt egy év munkájáról, szorgalmukról, tudásukról. A beszámolás megtörtént, a szülők megsimogatták bátor gyermeküket, aki szellemi fejlődésük egy lépésfokát lépték át.

De hányan nem voltak ott, hány hiányzott az iskolába beirt gyermekek közül s hányan nem is látogatták az iskolát, bár koruknál fogva ott lett volna helyük.

E sajnálatos megállapításnál, ennek okát keressük. Nálunk elsősorban a nagy-nagy szegénység az ok. A szülők nemcsak ruházni, de még eltartani sem képesek gyermekeiket és kénytelenek az iskoláztatás helyett, elszegődteni őket egy kis fizetésért, ruháért, ellátásért. Szomorú dolog ez és elsősorban ezekre a szegény gyermekekre gondoltunk, ezekre, akiket sorsuk elzár az iskola nevelő-oktató hatásától, s akik felnőnek a legszükségesebb ismeretek nélkül.

Pedig manapság, ha még szellemi téren sem vagyunk képesek a szükséges utazással megajándékozni gyermekeinket, mi lesz velük, hogy tehetjük képessékké őket, a viharos életben való helytállásra, miként vétezzük fel őket, a nehézségek leküzdésére, a megélhetésre.

Amikor iskolaéletünkről elmélkedünk, kell, hogy szívünkön feküdjék e kérdés is, kell hogy arra törekedjünk, miként találhatnánk utat és módot arra, hogy a népiskola valóban a nép minden gyermekének iskolája lehessen és az ingyenes népoktatás elve ne frázis legyen csupán, hanem annak áldásában a nép, még a legszegényebb réteg gyermeke is, részesüljön.

Az iskolaszék legutóbbi gyűlésén szóba került, községünk területének iskolai téren való elhanyagolása, szóba került a csantavéri ut és az ugynevezett Lidernfalva, ahonnan épen a legszegényebb sorsban élő gyermekek járnak, a hozzájuk nagy távolságra levő központi iskolába. Pár évvel ezelőtt 105000 koronáért egy kész házat lehetett volna ott, a szinte külön faluban venni, iskola céljára, a mellette levő községi földet is, hozzálehetett volna csatolni tanítói lakás épületének céljára, de az indítvány sikert fűlekre talált és ott még ma sincs iskola. Pedig végre mégis csak kell építeni s vajjon ki felelős azért a nagy veszteségért ami azóta a mulasztás óta háramlik gyermekeinkre. A tél nagy hidege, barátságtalan időjárása, hány gyermeknek tette lehetetlenné,

hogy gyenge ruházatában kilométereket gyalogoljon?

Községünkre nem mondhatjuk, hogy érzéketlen az iskolaügy iránt. Meg van itt a jóakarát, becsülik is az iskolát. De hangsúlyozzuk: Ezen a téren sohasem tehetnek eleget, ha megértik az iskolának, épen a mi községünkre vonatkozó rendkívüli fontosságát. S mindenkinek első kötelessége, hogy még többet tegyen, hogy lehetővé tegye a legpontosabb iskoláztatást, mindenki számára, mert csak így és csak ezen az uton biztosíthatjuk gyermekeinknek az egyetlen jót, amit adhatunk. Szeretnők, ha Iskolaszékünk erre vonatkozó tervei, akadályokba nem ütköznek és mindenki leghathatósabb támogatásban részesülne. S ha erre meg lesz a reményünk, emelt hangulatban énekeljük el a Te Deumot, hogy kis pihenő után munkára készen, hangozhassék el ajkunkról a Veni Sancte.

Két szerelmes öngyilkossága.

Szerdán, a kora reggeli órákban megdöböntő hír kelt szárnyra községünkben. Bačka-Topolától másfél kilométerre a vojničevói őrház felé vezető vasutvonalon két holttestet talált a reggeli utját végző pályőr.

Az egyik holttestben Stajic Milica, 16 éves topolai leányt, a másikban a 19 éves Blau Imét, Blau Sándor, topolai gabonakereskedő fiát ismerték fel.

A leány fejét a vonat kereke teljesen levágta, a fiatalembert pedig, aki hihetőleg mellette várta be a vonatot, elütötte, baloldalát és balkezét szétroncsolva a leány holttestétől mintegy négy méterre előre és a sinektől másfél méterre oldalt hajította.

A szerencsétlenségéről azonnal értesítették a topolai állomás főnökét és a járásbírószót, ahonnan bizottság szállt ki a helyszíre, hogy a vizsgálatot lefolytassa. A következőket állapították meg:

A két szerelmes a keddi esti órákban együtt sétált, kimentek a vasutállomásra s ott leültek a váróteremben. s körülbelül 9 óra tájban távoztak onnan az állomásfőnök felszólítására.

Utjukat Subotica felé vették a sinek mellett és a 198. számú őrház közelében buzaöldön telepedtek le. Ott várták meg az éjjeli személyvonatot, hogy az alá feküdvé, megfosszák maguktól fiatal életüket. Hogy előre megfontoltan és közös elhatározással lettek mindketten öngyilkosok, bizonyítja a fiatalember zsebében talált bucsuzólóval és a két golyóra töltött Frommer pisztoly.

Elhatározásuk okát különféle képen magyarázzák.

Ertesülésünk szerint, semmiképpen sem lehet azt az öngyilkosság okául feltenni, hogy Blau szülei eltiltották a leánnyal való érintkezéstől. Ez a dolog tehát nem keserithette el a sze-

relmeseket annyira, hogy öngyilkosságra határozzák el magukat

A megrendítő tragédia, rettenetesen lesújtotta úgy a köztisztelőben álló Blau Sándort és családját, mint a szerencsétlen leány hozzátartozóit. Eppen azért kiméltelenség a lesújtottakkal szemben, oly feltevések híresztelése, amelyek nem felelnek meg a valóságnak, így a szülők tilalma és ellenzéséről szóló mesék. A szülők gyermekeik komoly szerelméről nem is tudtak.

Megkérdeztük Kulisić Kosta vezető járásbíró, mi az ő véleménye a borzalmas szerencsétlenségről.

A következőket mondta: »A szomorú és szörnyű eseményről mindenek előtt kijelentem, hogy privátim láttam a holttesteket és az a véleményem, hogy az öngyilkosságot, mindketten szándékosan követték el. Ez világos abból a helyzetből, amelyben a holttesteket a sineken fellelték, a Blau-nál talált revolver és a többi körülmény is emellett szól.

De ez alkalommal arra gondolunk, mi kergethette a két fiatal gondtalan embert, ily borzalmas és szörnyű halálba.

Ha itt egy hihető állítást fölteszünk, előbb két oly momentumot kell figyelembe vennünk, amelyek megszólván minden felnőtt ember öngyilkosságát kísérik.

Öngyilkosságot követnek el vagy megbomlott lelkiállapotban, vagy oly súlyos körülmények között, amelyeket a legerősebb idegzettel és a legnagyobb akaratral sem tudnak legyőzni. Az első nagyfokú neurasténia, (ideggyengeség) abnormális érzékenység s. b., a másik teljes tönkremenés oly embernél, aki azelőtt jó módban élt, összeütközés a társadalmi törvényekkel, amely összeütközésnek nem oka senki gonoszsága, vagy erkölcstelensége, hanem oly körülményekből származik, amely körülmények függetlenek az ember akaratától.

Jelen konkrét esetben, e kétből egyik sem állhat fenn, mint az öngyilkosságot magyarázó momentum, feltéve, hogy az öngyilkosok egyikénél sem létezett semmiféle öröklött terhelt-ség.

Ebben az esetben oly ok lehetett, amely ritkaság a felnőtt embernél, s amely csak a teljesen éretlen embert teheti képesé az öngyilkosságra abban az időben, mikor nem képesek fölfogni és előre látni cselekedetük szörnyű következményeit és lo-

... gondolkodik elhatározásokról, eszközeiről és...

borzalmas cselekedetet is, általában fiatalemberek követnek el és pedig az ifjúkori örületből sokféle momentum lehet okozója, leggyakrabban a szerelem. Fiatal emberek sokszor és több téren, de leggyakrabban ezen a téren esnek véletlekbe.

Ők kettőn valószínű nagyon megszerették egymást, szerelmük valami akadályba ütközött, amely előttük szörnyű, át nem hajózható akadálynak tűnt fel, s mivel náluk nincs logikus gondolkodás és érett megértése a borzalmas, őket és hozzátartozóikat sújtó következményeknek, hosszabb megfontolás nélkül, nem is akarva gondolkozni azon, miként hátrható el utjukból az akadály, a legvégső utat határozzák el, amelyről többé visszafordulás nincs.

Hogy egy biztos és végleges megállapításra juthassunk miért lettek öngyilkosok, lelkük minden titkát, subjektív és objektív érzésvilágukat, amelyek bofolyással voltak lelkükre és egész életük jellemére, ismernünk kellene. Természetes, hogy ez egy laikusnak nem volna lehetséges, igen nehéz volna a valódi szakembernek is, de vajmi keveset tudnának mondani maguk az öngyilkosok is ha őket valaki közvetlen haláluk előtt megkérdezné.

A világ minden találgatása, minden ily alkalomkor szokásos szóbeszéd, csak közönséges vélekedés amely nem mutathat rá a tényleges igazságra, azaz azokat az okokat nem világítják meg, amelyek rávetették a fiatalokat arra hogy a halálba menést elhatározzák s hogy ezt a határozatot végre is hajtsák.

Ez a gyászos eset nagy intés a szülőknél, hiába elővigyázatossá gyermekeik fejletlen éretlen lelkével szemben.

Ha a régi elvhez, amely szerint: »De mortuis nihil nisi bene« tartom is magamat, valamit meg kellett figyelnem: Sohasem volt,

ebben az esetben sem állapítható meg egyik, vagy másik állítólagos romlottsága, mint az öngyilkosság oka. Az, hogy a halottakat egyszerűen egymást átölve találták nem bizonyítja egyik romlottságát sem, még kevésbé oka a halálnak, mert mindenki hallja és tudja, hogy két szerelmes legtöbbször egymást átölve megy a halálba. Eddig tart vezetőjárásbiránk, szépen megfontolt és megokojt nyilatkozata, eddig az ő részvétellel teljes kijelentése.

Mi is hozzátesszük, hogy mindenki osztja mérhetetlen fájdalmát a legnagyobb csapás sulya alatt roskadozó szülőknél, a halottak hozzátartozóinak és részvétellel kívánunk erőt annak elviselésére.

Blau Imrét szerdán délután, Stajic Milicát csütörtökön délelőtt temették el nagy részvétel mellett.

A bačka topolai radikális párt választmányi gyűlése.

Folyó hó 13-án vasárnap d. u. 4 órakor tartotta a bačkalai radikális párt szervezet választmányi gyűlését. Az összehívó listán nem adott tárgysorozatot az elnök Ur s így a tagok teljesen tájékozatlanul jöttek az ülésre, nem tudta senki, hogy mi lett programja a választmányi gyűlésnek. Ezt mi kifogásoljuk s kérjük az elnökséget, hogy a jövőben a tárgysorozat előre közölve legyen a tagokkal.

Az elnök ur által bementett minden egyes tárgy, simán lett a tagok által letárgyalva és elfogadva, csak a tisztviselők áthelyezésének kérdésénél volt nagyobb vita és nézeteltérés. Végül azonban minden egyes kérdésben egy-

hangu megegyezés jött létre, s így a gyűlés csendben véget ért.

HIREK.

Momento.

Szerdán reggel már korán, mint futó tűz terjedt széjjel az egész faluban, hogy Blau Imre 19 éves fiú és Stajic Milica 16 éves leányka közös elhatározással szerelmi bánatukban a vonat elé dobták magukat, mely borzalmas módon vetett véget szép fiatal életüknek. Megilletődve állunk meg eme megrendítő esemény előtt! Nem tudjuk kiket sajnáljunk jobban!? A két derékon tört fiatal teremtést vagy a hátramaradt kétségbeesett szegény szülőket. Mind a két felet lehet sajnálni. Szegény boldogtalanok! érezték, hogy a társadalmi rend és felfogás szerint nem lehettek egymáséi, hisz mindketten oly fiatalok voltak, hogy család alapításra nem gondolhattak, választották tehát a halált, hogy egyesülhessenek, mert a halálban megszűnik minden társadalmi vagy kor szerint való megkülönböztetés, az enyészett ölében mindenki egyforma lesz! Leszállottak tehát összeülkezve a halál völgyébe, bátran, igazi hőskösz méltóan. Mi virta rá őket e nagy elhatározásra? A szerelem! Borzadva állunk meg e felelet előtt, hisz a szerelem a legszebb emberi öröm, a legszebb élvezet s mégis, mint a történelemben is olvashatjuk a legnagyobb emberi nagyságokat, sőt fejedelmeket is taszított romlásba kétségbeesésbe! Hogyne tudta volna tehát hatalmába keríteni és megsemmisíteni azt a két fiatal teremtést akik még alig éltek s az életet nem is ismerhették. A szerelem az élet scilla és charidise, azért minden fiatal embernek ügyesen és értelmesen

kell élete hajóját irányítani, hogy a veszedelmes örvény magába ne temesse. — Meg kell a fiataloságot a szülőknél tanítani, hogy nem a szív de az ész kormányozza az ember életét s minden cselekedeténél halgasson észére is! A szív féktelen érzéseinek szabjon határt az ész s igaz ha nem is mindig, de igen sok esetben győzedelmeskedni fog az ész megfontoltsága! Vegyen ezen borzasztó eseményből a fiatalok tanulságot, lássa be, hogy szerelme csak akkor igazi, hogy azért akit szeret nem meghalni, de élni is tud mert csak akkor tudják bebizonyítani, hogy érdemesek egymás szerelmére.

Szegény gyermekek! Könnyes szemmel mondunk nektek Isten-hozzádott s kérjük a mindenható adjon a ti kis nyugtalan szivecskéteknél békeséges nyugodalmat, fájó szívű szüeliteknél pedig lelki erőt, hogy tragikus események által okozott fájdalmat béketűréssel elviselhesétek.

Dr. J

Az elemi iskola évrő vizsgálatai.

A topolai elemi iskolákban kedden és szerdán tartották meg az évrő osztályvizsgálatokat az iskolázék tagjai és az érdeklődő szülők jelenlétében. A vizsgák eredményével mindenki a legnagyobb mértékben megvolt elégedve. Az iskolák vidovdánkor ünnepélyt rendeznek, f. hó 29-én pedig hálaadó istentiszteletre vonulnak föl.

Uj lakásbírák.

A szociálpolitikai minisztérium a napokban érkezett rendeletével Krajic Milan áthelyezett és Kosta Kulicic lemondott lakásbírák helyére Spasojed Bogosavljevic topolai járásbíró és Gorca Didanovic bírósági jegyzőt lakásbírókúl kinevezte.

A főszołgabírói hivatal átadása.

Stojicic Damjan főszołgabíró, akit Palankara helyeztek főszołgabíróvá f. hó 22-én adja át hivatalát Nikolic Dušan volt palankai főszołgabírónak. 23-án Stojicic Damjan veszi át Palankán a hivatalt Nikolic Dušántól.

Vidéki este.

Írta: KRUDY GYULA.

Az őszi utolsó virágait kertünkben rendszerint a kisertert szedegette le. Tudtuk, hogy mikor jön a maradék virágokért, azokért a kis buskomolykákért, amelyek már a dalos ifjuság után az őszi esővel is megismerkedtek, — ugyanekkor mindnyáján a házba vonultunk, hogy jelenlétünkkel ne zavarjuk a kisertert. Csak egyetlenegyszer próbáltam őt meglesni a padlásunkon át, amidőn már az alkonyat beköszötött és senki nem járt a padlásán. Sötétruhás, fehérgalléros, fehérkézelős, fehérharisnyás uriaszony volt; hajadonfővel jött, hogy a kalapjáról ne legyen felismerhető. Gyorsan, mintha nagyon sürgetes volna, két kézzel szedte össze a maradék őszi virágokat; mikor egy csokornyit gyűlt össze kezében, én odafent a padlásán elköhintetem magam, pedig ez nem szokásom. A kisertert a magasba nézett, halk nyögés hagyta el a száját és eldobván a virágokat:

elmenekült a kertből. Többé sohasem jutott az eszembe, magzavarni a kisertert a virág szedésében. A cselédek beszéltek, hogy itt-ott a piacon a virágárus-asszonyoknál felismerték a mi virágainkat, sőt haza is hoztak egy-két szállat belőlük.

— Nem a mi virágaink, — mondta anyám és hosszadalmasan rámnézett.

— Sok árvácska van a világon! — feleltem én.

Régi ház volt, amelyben ifjúkoromban laktunk. Nagyon is ókori emberek építették, akiknek volt idejük mindenre gondolni a házépítésnél, így a kéményre is, amelyben az első fagy beállása után rendszerint került valami füstölőnivaló. A hosszú piszkafa, amely idáig tétlenül viselkedett a kémény fala mellett, most már komolyabb tündöklőhöz jutott, nem csak azért volt a világon, hogy a boszorkányok rajta elrepüljenek. A piszkafa megolvasta a füstre tett sonkát, kolbászt, oldalast. Hasznossá tette magát ez a céltalan, hosszú karó.

A kisertert megint csak eljött

a házunkhoz, amikor elkövetkeznek azok a nagyon hosszú esték, amelyeket a legöregebb emberek sem tudnak végecépig átaludni, hanem néha megmozdulnak a kályha mellett, ahová pedig olyanforomán telepedtek le, hogy tgvaszig meg se mozdulnak vala. Valami megmozgatja őket, hogy a sötét udvaron egyet forduljanak; hogy egy kanecso hideg bor felhozatala révén meggyőződjenek arról, hogy kellően le van-e lakatolva a pince: hogy szobába visszaérve nyilatkozatot tegyenek arról, hogy milyen szaga van odakint az időnek, várható-e hó, szél, vagy csak pityergő eső... Ezek a ténfergő öregemberek néha hírül hozták, hogy ott a nagy fa alatt, amely abban az időben minden udvarban feltalálható volt, valamit vagy valakit álldogálni láttak, mintha várakozna... Hosszu, galléros utazókabát van rajta, amilyen például szerencsétlen szomszédunké, Lingilengié is, aki ebben a köpenyegben szokta a vásárokat járni, de még sohasem vett semmit, talán el sem adott. Ez a Lingilengi a felesége révén távoli rokonunk

volt... De nem volt szabad a házunkba járnok.

Az öregek elfoglalták helyüket megint a kályha mellett és rendszerint nagyot sóhajtottak:

— Csak aztán a piszkafa helyén legyen reggel!

Anyám megint csak rám nézett és csendesén így szólt:

— Még eddig sohasem hiányzott semmi a kamarából és a kéményből.

En száz közül is megismerném a mi sajtunk ízét — mondá az öregember!

— Sok disznósajt van a világon! — szóltam én, hogy anyámnak kedvében járjak.

Azt hittem, hogy sohasem fogok találkozni a kiserterrel, mert besötétedés után ritkán hagytam el a házat, mint aféle jámbor ifjuhoz illik. Tizenhatesztendő már elmúltam, de még mindig az öregasszonyoknak a tündérmeséit szerettem hallgatni. Tündérkisasszonyokba voltam szerelmes, akiknek csak lepkésárnyuk volt... A padlásán a kisertert és almákat szerettem dezsálgatni.

Az átvétel után mindkét főbíró két hónapi szabadságra megy. A topolai szolgabírói hivatalt a szabadság ideje alatt Anatolije Gelfenbajn szolgabíró a főbíró helyettese vezeti.

Panasz.

Szerkesztőségünkhöz a következő panasz érkezett: Özv. Üveges Józsefné Árpá uccai portájának végén a faltól mintegy félméterre a falvédésére szöges drótkerítést vont, ami a járókelőket veszélyezteti. Kívánatos volna, hogy az illetővel e rozsdás, védődróttakadályt az elüljáróság haladéktalanul eltávolíttassa. Mert elvégre mégis pontosabb az emberek biztonsága, mint a falát védő háztulajdonos kicsinyes érdeke.

A b.-topolai iskolaszék gyűlése.

Folyó hó 12-én délután a helyi Iskolaszék ülést tartott és azon a következőket tárgyalta le: Tudomásul vette az igazgató jelentését az évszázó vizsgákról, letárgyalta a Kerületi Iskolaszék 655/925. sz. a. kelt határozatát tanító lakások építéséről. Ez ügyben kifejezte készségét tanítói lakások fokozatos építésére, most azonban, tekintettel arra, hogy a közelmúltban egy tanítólakást természetben Romics Milióvaj igazgató rendelkezésére bocsátott, úgy látja ennek a kötelezettségének az iskolaszék eleget tett annál is inkább, mivel jelenleg egy tanítóknak sincs szükségére természetbeni lakásra. Letárgyalta továbbá a Kerületi Iskolaszék kérelmét, amelyben a helyi Iskolaszéktől a «Sokolac» (Emušicon) épülő új iskola tovább építésére segítyt kér. E tárgybán az iskolaszék úgy határozott, hogy tekintettel arra, hogy sem az Iskolaszék, sem a politikai község ez évi költségvetésében erre a célra előirányzott fedezeti összeg, nincsen s így nincs módjában az építés folytatására szükséges összeget biztosítani. Erről a határozatról értesítik a Kerületi Iskolaszéket. Az iskolagondnoki tisztség betöltésére ismétlenül kéri egy han-

gu határozattal a Kerületi Iskolaszék engedélyét, tekintettel arra, hogy községünkben sok az iskolaépület és azok rendbetartására okvetlenül szükség van valaki gondoskodására. Megvizsgálta az iskolaszék a pénztári naplókat, azokat rendben találta és az iskolaszék minden tagja a naplókat aláírta.

Az árverések megkezdődtek.

A topolai községházán varrógépek, kocsiodalok stb. árverése már megkezdődött, a végrehajtások pedig folynak.

Leégett a novivrbasi kendergyár nagy része.

Kedden délelőtt ismeretlen okból kifolyólag kigyuladt a novivrbasi kendergyár és a tűz martalékaul esett a gyár épülete és nagymennyiségű kész áru. A tűzoltóságnak két órai emberfeletti munkával sikerült csak lokalizálni a tüzet és megmenteni a környező épületeket. A kárt négy millióra becsülik. Az oltási munkálatok közben több tüzoltó súlyos sérüléseket szenvedett.

Itthon van Rácz György

Községünk idegesen várakozó és a Rácz malom csődügyében érdekelt polgársága megnyugvással veszi tudomásul a legújabb fordulatot, amely az eddigi reményeket, amelyek a követelések kiegyenlítésére vonatkoztak, nagyban felfokozta. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a csődvagyon fedezi a tartozásokat, nincs tehát ok Rácz György fogvatartására, mert semmiképpen sem állapítható meg ezekután a családi szándék. Rácz György szerdán délután el is hagyta a fogházat és hazautazott B. Topolára.

A Szentháromság szobor.

E héten a szobor javítására és vaskerítésére a következő önkéntes adakozások történtek: Mervecz István 15, idb. Becskei József 50, Sente István 20, Mészáros Antal és családja 120, Baranyi Mátyásné 15, Tölgyesi István 15, Bacsa Boldizsár 20, Mózes Jánosné 10, Hajtman Pó-

lus 10, Hajtman Loli 10, Major és Nagy 10, Fülöp József 10, Borsos János 20, Szabó Lajos 10, Szabó Péter 10, Buboráné 5, Truzsinszky Mártonné 2, Mák Verona 15, N. N. 25, Rind Pálné 50, Ozorák Péter, 100, özv. Pinczel Mártonné 10, Palásthy Lajosné 50, özv. Bicskei Imréné 100, Major Józsefné 10, Sz. Olvasótársulat 100, Bacsa Pál 50, Csernák István 30, Kiss Boldizsárné 20, Fekete Erzsébet 50, Tölgyesi Gizella 50, ifj. Boros János 10, Mikuska Mihály és neje 300, Bencsik József 20, Kovács Mihály 20, Máriagyüdi buszusok 200, idb. Huber József 10, ifj. Huber József 10, Huber János 10, Üveges Antal (Kovács és neje 110, Sütő István 100, Fontányi Ferenc 50, Árva Antal 10, Siska Ferenc 50, Kistamás Ferenc 20, Faragó Rozália 10, Zahorecz Szolán 100, özv. Berényi Péterné 40, N. N. 50, Domonkos Ferenc és neje 40, ifj. Pataky Pál 50, Pataky József 50, Soós Péter 50, Bicskey Péterné és családja 100, Bácsstopolai gazdakör 500, N. N. 100, Hajtman Ferenc 40, Virágh Gyula kőfaragó 1000 dinár. E heti adakozások összege 4000 dinár ehhez hozzáadva az ezelőtt összegyűlt 8929 dinárt, az összesen 12991 dinárt tesz ki. Ezen összeget első sorban a Szentháromság szoborra fordítja a plébániahivatal. Virágh kőfaragónak 5000 dinár jár, Vadócz lakatosnak a vaskerítésért 3300 dinár. A fennmaradt összegből a többi szobrokat és kereszteteket javíttatja ki a plébániahivatal. Az e heti adakozóknak is igaz köszönetet mond a plébániahivatal.

A Délbácskában szolgáló topolai magyar fiúk

levelet küldtek szerkesztőségünknek, kérve annak közlését. Készséggel közöljük az alábbi sorokat szöszszerint, hogy szívből jövő kívánságaikból egyetlen egy se vesszen el. «Üdvözlét Debárból a messze alban határról, Make-dóniából az ott katonáskodó bačka topolai fiuktól, kik az itthoniaknak a szép hosszú nyári na-

pokhoz sok munkát, teljes munkakedvet, jó és friss egészséget Istentől mindenre bő áldást kívánnak az iparosoknak, kereskedőknek, gazdáknak, az ezeknél munkálkodó jó barátainknak, az elüljáróságnak, bírósádnak, a hivatalokban munkálkodóknak, a jó vendéglősöknek a sportolónak, a sokolistáknak, az Ipartestületnek a Gazdakörnek, Olvasókörnek, az összes jó együletnek, az ifjuságnak, szüleinknek, testvéreinknek, rokonainknak, barátainknak, az iskolában tanított tanítóurainknak, a szentgyébában áldoztató és áldást osztó jó lelkiatyáinknak, kiket most is kérünk legyenek segítségünkre, imádkozzanak értünk és velünk, hogy a jó Isten tartson meg mindannyiunkat a Királyt és a Királynékat az ő kis fiukat, friss, erős és jó egészségben. No és a bačka-topola és a vidékén levő lányokat, üdvözlünk, akiknek vidám kedvet, jó mulatást és jó táncosokat kívánunk és kérjük őket, ha a jó Isten egy drága, kedves, szép napon haza segít bennünket ne fordítsák el tőlünk arcukat! Ezt kívánjuk mindannyian. Gergely Lajos, Turucz János, Turucz Pál, Pobranyi János, Pastyik József, Lang Károly, Németh János, Farkas István, Ivanič István, Kovács István, Polyák István, Németh Lajos, Mihalek István, Varga Antal, Nagy Ferenc, Major József, Csincsák Antal, Jáger József. «No és» kedves topolai katonák, mi is szívből üdvözlünk titeket, akik ott tanujelét adjátok a magyar becsületnek, akik magyarokhoz írt leveletekben megcáfoltátok azokat a nagy esszű politikusokat, akik a magyarokban haszánk ellenségeit látják. Bebizonyítottátok, hogy loyálisak vagytok és nem feledkeztek meg hozzánk írt leveletekben Királyunkról és családjáról. Ne is felejtsetek! A magyarok mindig királyhű és a királyukért kardot rántó nemzet voltak. S itt nem cáfoltat meg benneteket semmi rosszakarat. Minden jót, becsületet, kitartást és jó egészséget kívánunk mi is nektek.

És egyszer megint csak ott rejtőleges padlásán a két téli délutánban. A padláslukon át a vörös haju torony köszöngetett ne, mint valami borissza követő ember, aki már abból él, hogy másoknak névnapjai vannak. A torony körül boldog kis havasfedelű házak, amelyek áhitatosan pipázgatnak, mint az olyan emberek, akiknek fogytán van a dohánjuk. Az ereszeknek jégba-jaszuk nőtt — a gyalogut a házak mellett isten tudná mrene vitte el azokat az embereket, akik itt a havat kitaposták.

Az almák gyékényre voltak kiterítve és a hideg pirosra csiptek az arcukat. Mosolyogva várták azokat a fogakat, amelyek majd beléjük harapnak. Nem jutott eszébe egyiknek sem ellenkezni, engedelmesek voltak, mint a vidéki hajadonok. — A körtvék ugyancsak lóbálgatták a bolondos fejüket, mintha örvendeznének annak, hogy valaki magányukon felkeresi őket. — A diók voltak a legpajkosabbak, mert gurulni, robogni, recsegnik kezdtek, mintha láthatatlan majmposkák játszadoznának velük, amint feljük közeledtem. —

Van ezeknek a téli padlásoknak valamilyes olyan fejthetetlen hangulatuk, hogy az ember még akkor is oda kívánczik, amikor már régen nem tud a padlásra járni.

Nos, egyszerre a kemény mellől előlépett a kisértet. . . Szenevedésektől megviselt arcu fiatalasszony volt, akiről azt hinné az ember, hogy mindig valamely ábrándos dolgokon gondolkozik, még akkor is, mikor a tű fokában az ablaknál a cernát befűzi és az ablak előtt elmegy egy fiatalember. . . A szomszéd, ama szerencsétlen Lingilengi felesége volt a kisértet, jól ismertük egymást, csak éppen ebben a furesa maskarában, az ura kétgalléros köpenyében nem láttam még soha. A köpenyeg alatt egy kisebbfajta zsák volt, már megtömve.

A diók bolondul megroppantak, amikor felém közeledtem. . . Plyan könnyes szemmel néztek, mint egy kertész, akinek legszebb munkájában kárt tesznek.

— Vajjon elárul-e anyádnak, fiatalember? — kérdezte suttogva

— Elárulod-e, hogy itt találtál, hogy rajt'csiptél, mikor az almákat rakosgattam? . . . Lehet-e bizni az ígértben?

A zsákot letette és a két kezével az állam alá nyult, hogy jól a szemem közé nézhessen. En lesütöttem a szemem, mert még nem voltam egészen benne bizonyos abban: vajjon nem-e kisértettel állok szemközt? Hátha tud valamely bűvjelet örökre szerencsétlenné lehet, mint akár Lingilengt? Az állam áttűzesegett, a fogaim izadni kezdtek, a szívem tájékán erős viszketegetés éreztem.

Aztán tovább babrált a kezével, hajamban, fülemben, szájam-ban szememben, mintha meg akarna győződni mindegyiknek a valódiságáról. A köpenyeg lecsuszott róla és fehér alsószoknyában mutatkozott, amiért nagyon megsajnáltam is a téli délutánban. Hirtelen csókra nyujtotta a száját, amely csóktól csaknem megfuladtam. Bizonytalan csók volt, amelynek hatását nem lehetett előre tudni.

— Lássad, nekem lopni kell járni hozzátok, pedig, ha akartam volna én lehettem volna az anyád.

De én bolond voltam, hazugsá-goknak hittem, szerencsétlen lettem. Ezért hell most lopni járni. . . Igérd meg, hogy nem árulsz el az anyádnak.

Megigérttem. És az ezután következő hosszú esteiken, amíg felszemeltem a könyvbe néztem, mindig azoknak a mihaszna öreg embereknek a szobába való visszatérésére várakoztam, akik mindenfelé ürügy alatt egykettőt fordultak az udvaron, boroskancsót hoztak a bundájuk alatt, az éj szagos levegőjétől szipá-koltak az orukkal.

— Juliska, — mondták elégedetlenkedve. — A kisértet megint ott áll a nagy fánál.

— Eredj nézd meg, fiam, — mondta anyám és hosszasan, könnyeket rejtgetve nézett utánam, amikor az ajtó felé siettem.

Hirdetéseket felveszünk.

A szolgabírói hivatali büntető eljárása.

E héten a szolgabíróóság a következőkre róta ki büntetését: Turucz Istvánt 100 dinár bírsággal büntette, mert járulat nélküli vásárolt lovat, Pincel Jánost 50 dinárral, mert ruha nélkül részegen feküdt az uccán, Vadászi Pált 100 dinárral, mert Lőrincz Jánost részegen felzörgette. Fischert, a Pátia malomból gyors hajtás miatt 100 dinárral. Ugyancsak 100 dinárral vasuti sínek mentén való legeltetés miatt Anetić Lajos, Bality Vince, Dane Medić, Luka Lazić Stipan Stipanović čantavéri lakosokat. Lévai Sándort Topolán 100 dinárral büntették, mert elpusztult lovát udvarában elásta, Baranyai András 100 dinárral, mert elpusztult kutyát a suboticaí utra kidobott Kovács István bérkosist 80 dinárral, mert miatt soros az állomáson nem jelent meg. Rabitovszki Imrét és Ferró József topolai lakosokat 100 dinárral büntették azért, mert elpusztult tyukot az uccára dobtak. Borsos Károly topolai és Major József bajsai lakost 50 dinárral büntették meg mert kocsijukat és lovaikat őrizetlenül az uccán hagyták.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik

Imre fiunk,
illetve testvérünk tragikus, elhunytá alkalmával részvétükkel fájdalomunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják azuttal hálás köszönetünket.
B.-Topola, 1926. június 16.
Blau család.

Az anyakönyv hivatal jelentése.

Születések: Ozorák fiu halva született apja Antal, Papp Verona apja Sándor, Juhász Margit apja Péter, Dudás Ilona anyja Márta, Palusek Anna apja József, Gality Károly apja András, Drakulity Sztána apja Stevan, Závódszki Antal anyja Márcell, Süli Antal apja Sándor.

Házasság: Csóke Lajos feleségül vette Juhász Erzsébetet, Soltis István — Major Erzsébetet, Szinkó József — Blahó Katalint.

Halálozás: Szakmány Péter 12 éves, Major Mária 1 éves, Palusek Anna 2 napos, Gality Károly 1 napos, Pásztor Ferenc 45 éves, Özv. Tüske Jánosné szül. Tokodi Erzsébet 45 éves, Csábrádi Jánosné szül. Kobács Verona 39 éves, Blau Imre 19 éves, Stajic Milosava 17 éves.

DENT.**Román Oszkár fogászati rendelőjét**

SUBOTICÁN az új „Jugoslav“ bank épületének 1 emeletére Jelašićeva ul 1 és Karadjordjev trg. sarkára volt Löwy Testvérek üzlete fölé helyezte

Rendel: d. e. 8-12. d. u. 2-6.
Vidékiek soron kívül és még aznap kiélegítettnek.

Telefon 6-12.
Minden végzett munkáért 5 évig kezeskedik.

Miskárolást és lóherélést

(csira és komorménéknél is) vállal

Kovarik József B. Topola régi Hadzsy féle ház.**Pálinka főzését**

mindenféle gyümölcsből vállalja

Turcsányi Mátyás

B. Topola becsei ut.

Epret jó árért megveszek.**Mindenféle****nyomtatványok**

u. m.: községi, közigazgatási, ügyvédi, egyházi nyomtatványok, kereskedelmi és ipari számlák, levélpapírok, borítékok továbbá lakodalmi és bál megihívók, falragaszok, belépőjegyek izléses kivitelben, olcsón és pontosan készülnek

Hajtman István

könyvnyomdájában B.-TOPOLA.

Hirdetéseket felveszünk.**Miskárolást és lóherélést**

vállal

Kovarik Mihály

Polgári iskola ucca (Gyetvai Pál háza);

Frjhezmenők**figyelmébe.**

Raktáron tartok komplett keményfa hálószobákat, ugyszintén festett hálószobákat. A mai kor igényeinek megfelelő stílus! Elsőrendű anyag! Árak a helyzethez képest
Csernek Sándor
asztalos B. Topola.

Gazdák

Aki házat vagy gabonáját tűz vagy jég ellen jóhelyen akarja biztosítani, forduljon bizalommal a

Gazdák

biztosító szövetkezetéhez, aki a múltévben is legjobban likvidáltatott és fizetett. A jégbiztosításnál minden gazdának külön 5% szöveg, engedményt ad.

Helyi főügynöke
Morvai Imre
kereskedő.

HERCEG-BOSZNA

a legjobban bevezetett országos biztosító intézet. Elvállal: Tűz, jég, baleset stb. elleni biztosításokat, a legolcsóbb díj tételek mellett. Helyi ügynöke Györi István fő ucca.

Apróhirdetéseik.

Eladó ház Football pálya mellett levő 1417 számú ház eladó Érdeklődni lehet Mezei István tulajdonosnál.

Csutka kicsinyben és nagyban kapható Scheinberger gabonakereskedőnél.

Ágy, éjjeli szekrény, mosdó, cseledágy, állófogas eladó. Hajtman István nyomdatulajdonosnál templom tér 606.

Boltberendezéshez való állvány és egy hosszú pult eladó. Hajtman István nyomdatulajdonosnál.

Eladó ház. A Rózsa ucca 1489 számú ház szabadkézből örök áron eladó. Érdeklődni lehet Truzsinszky József tulajdonosnál.

Baranyi Ferenc asztalos háza eladó. Székely ucca 1628 szám.

1/2 láncc föld. Dósa Pál tanyáján belül eladó. Érdeklődni lehet Varga Ferenc tulajdonosnál háza moravicaí uton van.

Nőszabászati tanfolyamot tartunk 1926 július 1-től auguszt. 1-ig. Tandij 400 D.

Jelentkezni reggel 8 és 9 óra között a «JELENA» nőidivatszalonban Subotica Aleksandrova ul. 11. hátnál az udvarban.

Vizsgai ajándéknak jó és olcsó mesés könyvek

kaphatók Hajtman István könyvkereskedésében.

Kölcsönöket

betáblázásra, vagy betáblázás nélkül is előnyös feltételekkel lebonyolít

Biztosításokat

a „Vardar“ részv. társ. részére tűz és jégkár, valamint betöréses lopás ellen a legolcsóbb díjak mellett elfogad.

Ingatlanok

vételét és eladását közvetíti

Rónai Sándor ügynök

Gabona piac ucca 1546 házzszám

A templom közelében jókarban levő

oldalház

mely áll 3 szoba, konyha és élskamra, pince, mosókonyha és összes gazdasági épületekből, jutányos árért

sürgősen eladó

Érdeklődni lehet Hajtman István könyvnyomdájában, templom-tér